

OKRESNÁ PROKURATÚRA PRIEVIDZA
M. Mišíka 22, 971 34 Prievidza 1

Číslo: 1 Pv 16/15/3307
EEČ: 2-27-69-2016

Prievidza 21.07.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Prečin Zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 650/2005 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 650/2005 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí XXXXX, narodeného XXXXX, XXXXX, narodenej XXXXX a XXXXX, narodenej XXXXX a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi spisová značka 5 Nc 73/03, právoplatným 4.9.2003 bol zaviazaný prispievať s účinnosťou od 1.7.2002 na ich výživu sumou 1.500,- Slovenských korún, ktorú bol zaviazaný plniť do rúk matky XXXXX, mesačne vopred, najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci, si v období od 1.7.2002 do 31.01.2004 vo vzťahu k synovi XXXXX, do 31.08.2005 vo vzťahu k dcére XXXXX a do 31.05.2006 vo vzťahu k dcére XXXXX v Českej republike túto úmyselne neplnil tým spôsobom, že nespolupracoval s Úradom práce sociálnych vecí a rodiny pri hľadaní zamestnania, prácu si sám nehľadal, výživné sám dobrovoľne neplatil, aj keď pracoval u zamestnávateľa vyživovaciu povinnosť nenahlásil, čím zostal dlhovať na výživnom XXXXX sumu 1.659,70 eur, ktorú v lete 2012 uhradil a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, ktorý v období od 01.09.2004 do 31.10.2004

poskytoval matke detí náhradné výživné sumu 66,38 eur,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície v Prievidzi pod sp. zn. ORP-741/OVK-PD-2007 viedol trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmena b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým spôsobom, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí XXXXX, narodeného XXXXX, XXXXX, narodenej XXXXX a XXXXX, narodenej XXXXX a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi spisová značka 5 Nc 73/03, právoplatným 4.9.2003 bol zaviazaný prispievať s účinnosťou od 1.7.2002 na ich výživu sumou 1.500,- Slovenských korún, ktorú bol zaviazaný plniť do rúk matky XXXXX, mesačne vopred, najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci, si v období od 1.7.2002 do 31.01.2004 vo vzťahu k synovi XXXXX, do 31.08.2005 vo vzťahu k dcére XXXXX a do 31.05.2006 vo vzťahu k dcére XXXXX v Českej republike túto úmyselne neplnil tým spôsobom, že nespolupracoval s Úradom práce sociálnych vecí a rodiny pri hľadaní zamestnania, prácu si sám nehľadal, výživné sám dobrovoľne neplatil, aj keď pracoval u zamestnávateľa vyživovaciu povinnosť nenahlásil, čím zostal dlhovať na výživnom XXXXX sumu 1.659,70 eur, ktorú v lete 2012 uhradil a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, ktorý v období od 01.09.2004 do 31.10.2004 poskytoval matke detí náhradné výživné sumu 66,38 eur.

Dňa 15.07.2016 mi vyšetrovateľ PZ doručil návrh na zastavenie trestného stíhania obvineného XXXXX podľa § 215 ods. 1 písm. h) Tr. poriadku.

Po preskúmaní vyšetrovacieho spisu som dospel k záveru, že návrh policajta na zastavenie trestného stíhania je dôvodný, avšak nie z dôvodu uplatnenej účinnej ľútosti ale z dôvodu, že skutok nie je trestným činom.

Obvinený XXXXX vo svojom výsluchu zo dňa 28.11.2008 uviedol, že do rúk svojej manželky XXXXX uhradil sumu 62.000 Sk, pričom sumu 500 Sk zaplatil do rúk svojej dcéry XXXXX. V čase jeho výsluchu už boli deti dospelé, zamestnané, a teda už mu vyživovacia povinnosť zanikla. Obvinený zároveň predložil osvedčenie zo dňa 10.11.2008, z ktorého vyplýva, že v Prahe do rúk poškodenej XXXXX vložil sumu 62.000 Sk ako úhradu dlhu na výživnom za obdobie od 01.07.2002 do 23.02.2004.

Poškodená XXXXX uviedla, že od 01.07.2002 si obvinený XXXXX riadne neplnil vyživovaciu povinnosť na svoje deti XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, XXXXX, ktorá mu bola rozsudkom Okresného súdu v Partizánskom sp. zn. 5 Nc 73/03, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.09.2003 počnúc dňom 01.07.2002 určená na každé dieťa zvlášť vo výške 500 Sk, ktorú bol povinný platiť k rukám poškodenej vždy do 15-teho dňa v mesiaci. Poškodená uviedla, že od obvineného dňa 10.11.2008 prevzala len sumu 15.000 korún českých, pričom ostatné peniaze obvinený prisľúbil odovzdať dcére XXXXX, doklad podpísala bez toho aby si ho reálne prečítala. Syn XXXXX po skončení škody nastúpil do práce v Českej republike, rovnako tak dcéra XXXXX, pričom dcéra XXXXX išla na materskú dovolenku, pričom ani jedno dieťa riadne neukončilo strednú školu. Vo svojej výpovedi zo dňa 13.04.2016 poškodená uviedla, že v lete roku 2012 od

obvineného v Mladej Boleslavi v Českej republike prevzala zvyšok sumy, teda 47.000 korún českých, pričom tieto peniaze rozdelila medzi svoje už dospelé deti. Neplnenie vyživovacej povinnosti nemalo žiadne negatívne dôsledky na jej deti, neboli vystavené nebezpečenstvu núdze ani ničomu podobnému.

Poškodený XXXXX, syn obvineného, uviedol, že otec mu na výživnom nič nedlhuje, pričom využil svoje právo a odoprel ďalej vypovedať. Rovnaký postup zvolila aj poškodená XXXXX, ktorá uviedla, že má vedomosť o tom, že otec zaplatil celé dlžné výživné, jej osobne dal 2.000 Sk, kúpil veci jej synovi. Poškodená XXXXX, rodená XXXXX uviedla, že v roku 2006 ukončila povinnú školskú dochádzku, strednú škodu neskončila, ani na strednú školu nezačala chodiť, odišla za mamou do Českej republiky, pričom od 13.06.2006 začala pracovať v Mladej Boleslavi vo firme XXXXX, od obvineného nechce žiadne peniaze, otec jej dal 700 zlotých, nakúpil jej deťom darčeky, má dobrý vzťah k otcovi.

Zástupkyňa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi uviedla, že úrad poskytoval XXXXX dávky v hmotnej núdzi od 01.09.2004 do 31.10.2004, kedy plnil vyživovaciu povinnosť za obvineného na deti XXXXX a XXXXX v celkovej výške 2.000 Sk, ktoré žiada uhradiť. Zo správy tohto úradu rovnako vyplýva, že syn XXXXX ukončil strednú škodu dňa 31.01.2004, dcéra XXXXX dňa 31.08.2005 a XXXXX dňa 31.05.2006, pričom tieto dni možno považovať za čas kedy došlo k ukončeniu vyživovacej povinnosti.

Za obdobie od 01.07.2002 do 31.05.2006 mal obvinený XXXXX na podklade rozsudku Okresného súdu v Partizánskom uhradiť XXXXX celkom sumu 50.000 Sk, teda 1.659,70 eur, a to vo výške 500 Sk mesačne na syna XXXXX až do 31.01.2004, vo výške 500 Sk na dcéru XXXXX až do 31.08.2005 a dcéru XXXXX vo výške 500 Sk až do 31.05.2006, pričom z výpovede poškodenej XXXXX, ako aj XXXXX vyplýva, že obvinený jej zaplatil celkom sumu 62.000 Sk, pričom zaplatil viac ako bola výška jeho dlhu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obvinený zostal dlhovať už len sumu 2.000 Sk, teda sumu 66,38 eur, a to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a čin spácha závažnejším spôsobom konania- po dlhší čas. Za predmetný prečin pritom možno uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 10 ods. 1 Tr. zákona prečin je
a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo
b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Základným predpokladom pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za

vyššie uvedený prečin je existencia zavineného dlhu na výživnom za najmenej tri mesiace v období dvoch rokov. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obvinený si podstatnú časť svojho dlhu sám a dobrovoľne splatil, zostal dlhovať len úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v podstate banálnu sumu vo výške 66,38 eur za vyplatené náhradné výživné za dva mesiace od 01.09.2004 do 31.10.2004, teda dlh sa týka obdobia spreď viac ako jedenástich rokov, pričom zavinené neplnenie si vyživovacej povinnosti nevystavilo jeho deti nebezpečenstvu núdze. Vzhľadom na to, že neuhradil celý svoj dlh vo vzťahu k všetkým svojim veriteľom nebolo možné trestné stíhanie zastaviť z dôvodu uplatnenia účinnej ľútosti podľa § 86 písm. a), b) Tr. zákona účinného do 31.08.2009, pričom však je potrebné uviesť, že vedenie ďalšieho trestného stíhania proti obvinenému v dôsledku ostatku dlhu vo výške 66,38 eur možno považovať za úplne zbytočné a neúčelné. Obvinený XXXXX, ktorému za stíhaný trestný čin bolo vznesené obvinenie dňa 23.02.2004 počas celého trestného stíhania, teda po dobu 12 rokov viedol riadny život, pričom okrem odsúdenia českým súdom v roku 2004 za nedbanlivostný trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 223 Tr. zákona nebol súdne trestaný, rovnako tak nebol postihnutý v priestupkovom konaní, navyše v tomto období odstránil podstatnú časť škodlivého následku tým, že dlžné výživné vo vzťahu k svojej manželke a deťom uhradil. V tejto súvislosti rovnako nemožno pripomenúť stanovisko poškodených, a to najmä detí obvineného, ktoré obnovili kontakt so svojim otcom, ktorý im začal aj finančne vypomáhať v starostlivosti o ich vlastné deti, jeho vnúčatá, v dôsledku čoho nemali záujem na vedení trestného stíhania proti svojmu otcovi, vzťah k otcovi im bol prednejší ako peniaze a jeho potrestanie.

V súvislosti s dĺžkou trestného stíhania obvineného XXXXX je potrebné uviesť, že trestné stíhanie vo veci začalo uznesením zo dňa 27.01.2004, pričom k vzneseniu obvinenia jeho osobe došlo dňa 23.02.2004, pričom stíhanej trestnej činnosti sa dopúšťal sústavne až do 31.05.2006, teda čin dokončil pred viac ako desiatimi rokmi, pričom vec je stále v štádiu prípravného konania. Vplyv na dĺžku samotného konania malo viacero faktorov, a to tak pobyt obvineného na neznámom mieste v Českej republike, pričom vypočúť sa ho podarilo až v roku 2008 ako aj pobyt poškodených XXXXX na neznámom mieste v Českej republike, prípadne XXXXX v Poľku, kde toho času žije, pričom bolo nevyhnutné výsluchy týchto osôb zabezpečovať cestou právnej pomoci, ktorá nebola vždy úspešná. Prípravné konanie bolo rovnako poznačené aj prietiahmi zo strany vyšetrovateľa. V tejto súvislosti poukazujem na rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne 1T/412/2000 zo dňa 28.08.2012, ktorým súd podľa § 188 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku účinného do 01.01.2006, § 172 ods. 1 písm. h) Tr. poriadku s poukazom na § 65 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. zastavil trestné stíhanie obvineného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona a z trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Tr. zákona, ktorý bol spáchaný dňa 19.12.1997 pretože zanikla trestnosť činu, pričom argumentoval tým, že Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť 1. novembra 1998, vo svojom článku 6 ods. 1 upravuje právo každého, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Citovaný Európsky dohovor síce priamo nezakotvuje možnosť zastavenia trestného stíhania v prípadoch zjavného nerešpektovania článku 6 ods. 1 horecitovaného Dohovoru, avšak súdy zmluvných strán Dohovoru sa zaoberali aj otázkou možného zastavenia trestného stíhania s poukazom na čl. 6 Dohovoru, a to v prípadoch, ak

toto trvá neúmerne dlho. Za neúmerne dlhú dobu považujú obdobie 6 a viac rokov. Zastavenie trestného stíhania v takýchto prípadoch nie je teda celkom vylúčené, ale musí ísť o extrémny prípad. Účelom Tr. por. je, aby orgány činné v trestnom konaní postupovali dôsledne tak, aby trestné činy boli náležite zistené a páchatelia spravodlivo potrestaní. Musia trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a musia dôsledne zachovávať občianske práva zaručené Ústavou SR, ktorá vo svojom článku 48 ods. 2 upravuje, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov. Senát okresného súdu po preskúmaní celého obsahu trestného spisu Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 1T/412/2000 dospel k záveru, že predmetná trestná vec, vzhľadom už na horeuvedený procesný vývoj po podaní obžaloby bez zistenia relevantného zavinenia zo strany obvineného ml., a v zmysle horecítovaných článkov Dohovoru, má charakter extrémneho prípadu, kedy táto trestná vec nebola riadne a včas, t.j. už skoro 8 rokov od pridelenia trestnej veci súčasnému zákonnému sudcovi, prejednaná a meritórne rozhodnutá, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Takéto rozhodnutie odôvodňuje napokon aj to, že skutok mal byť spáchaný pred viac ako 14 rokmi, pričom obvinený sa ho mal dopustiť ako mladistvý páchatel', pričom až doposiaľ s výnimkou jedného odsúdenia, avšak odsúdenia s povahou zahľadnia, sa inej trestnej činnosti či priestupkov nedopustil a správanie tohto obvineného ml. na verejnosti nie je ani negatívne hodnotené. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne odôvodňujú záver súdu o tom, že vzhľadom na osobu páchatel'a, nebezpečnosť stíhaného trestného činu pre spoločnosť ako materiálneho znaku trestného činu v danom prípade už zanikla. Obdobne rozhodol aj Okresný súd Trenčín vo veci 1T/217/2002 uznesením zo dňa 27.09.2012, ktorým s odvolaním sa na § 172 ods. 1 písm. h) Tr. poriadku zastavil trestné stíhanie obvinenej z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 Tr. zákona a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona účinného do 01.01.2006, ktorý mal byť spáchaný dňa 15.05.2002.

Vzhľadom na to, že obvinený uhradil celý svoj dlh na výživnom vo vzťahu k poškodenej XXXXX ako aj svojim deťom, pričom ostal dlhovať len sumu 66,38 eur na poskytnutom náhradnom výživnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, skutočnosť, že deti obvineného neplnením si jeho zákonnej povinnosti neboli vystavené nebezpečenstvu núdze, skutočnosť, že rodinní príslušníci obvineného viac nemajú záujem na trestnom stíhaní svojho otca, s ktorým si napravili vzťahy, dĺžku prípravného konania, odstupe času desiatich rokov od dokončenia trestného činu, riadny spôsob života zo strany obvineného v priebehu trestného stíhania možno konštatovať, že stíhaný skutok nie je pre svoju nepatrnú závažnosť prečinom.

Preto som rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Michal Bíro
prokurátor